

Hegedűs Mária

(elégiák)

azóta nincsen este és nincsen
éjszaka csak vasbogár zuhog
csak szemünk aszalódik
varratokból szövődő fejed
gyümölcs hamva

én meg iszom a homokot
LOBBOT VET SZENT IVÁN ILLATAG ÓRÁJA
hozzád szögez
hamuszavak hullanak kútból
kútba és rádobnak
az asztalodra egy betűt

MÁR HATKOR VIRÁGZANAK
kivont karddal a madárházak mellett
a magházat őrző almáskertek
tenyeredben duzzog a tenger
széltükörben ragyogó sátor
szédül a homokos partra
kerítetlen ágyavatatlan kiülsz
az alkony elébe
füvek gyűlnek teánkhoz
mézből vasból szélből
hullámokkal
kulcsókollak át

ha mégis befordulnál kertajtómon
a szalmavirágok között
olvass valami örökzöldet
fűzéreskedő utat
dühöngő szelet
látod-e a tükörből való fák
zörgő lombjukat halomba rázzák
TUDOMUTÁLODAMELANKÓLIÁT
de itt ezen a senki földjén
no man's land
elszótlanodva szárad a kő